Golf i USA under 2. verdenskrig

Da krigen brøt ut for USA meldte alle de mest kjente amerikanske golfspillerne seg til militærtjeneste.

Det var blant andre Ben Hogan, Sam Snead, Gene Sarazen, Byron Nelson og Bobby Jones, og dette skapte et dilemma for myndighetene som ville unngå at disse risikerte livet i kamp. Det var tross alt den tidens kjendiser som de mente kunne tjene sitt land bedre ved å utføre alternativt arbeid i stedet for å risikere livet.

John B. «Jack» Kelly, tidligere OL-mester i roing i 1920/1924 og far til Grace Kelly, var president Roosevelts idrettsrådgiver. Han mente at golferes fysiske egenskaper kunne bidra positivt og fant relevante egenskaper hos de store golfprofilene slik at også disse kunne gjøre sin patriotiske innsats. Ben Hogan hjalp kampflygere til bedre hånd/øye koordinasjon, og Sam Snead, som var spesielt flink til å bedømme distanser, ble skyteinstruktør. Kelly var ikke minst opptatt av den helsebringende effekten av golf. Dette illustrerte han ved å uttale at; «Eight million youngsters will be going into the armed forces. My job is to look after the 124 million that can't go. They can keep fit by playing golf. It is therefore our patriotic duty to play golf».

Golf bidro også til å finansiere de store krigskostnadene for USA. De store golfprofilene spilte fortsatt golfturneringer, og inntekter fra sponsorer og inngangsbilletter gikk nesten i sin helhet med til premier i form av krigsobligasjoner. Som Bing Crosby og Bob Hope, spilte også de mest kjente golferne veldedighetsgolf mot troppene rundt omkring i verden. Dessuten spilte de om penger mot velstående personer, med krigsobligasjoner som premie. General Dwight Eisenhower utfordret dem, bak frontlinjen på den nord-afrikanske kysten, rett før kamphandlingene mot Rommel startet. Eisenhower slapp å betale!

Under krigen var det også i USA mange golfklubber som tillot dyrking av frukt og grønnsaker på deler av banen. De klubber som fulgte opp dette initiativet, kalte disse jordlappene for «Victory Gardens». For å hensynta denne aktiviteten introduserte noen humoristiske klubbmedlemmer lokale regler som f.eks. : «This year a ball may be moved 2 club lengths from broccoli, tomatoes and lettuce, without penalty. «og» If you are lying too close to a cabbage the new rule allows you to play the cabbage from that point on...».

Ikke fullt så humoristisk er historien om styreformannen ved Augusta National som i oktober 1942 vedtok at The Masters ikke skulle spilles igjen før etter krigen. Det ble i stedet kjøpt inn 200 ungstuter som skulle beite på fairwayene og således holde gresset kort. Slik skulle de kunne fete seg opp og gi sitt bidrag til krigsinnsatsen. Imidlertid hadde styret ikke tenkt på at Bermudagresset ikke vokser om vinteren, med det resultat at ungstutene fort gikk løs på de fantastiske azaleaene. Fiaskoen var komplett og ungstutene måtte fjernes.

Jens N. Engelstad
Kilde: Albert Bloemendaal, MSc.

Foto: Getty Images/AOP

KRIGSINNSATS: Ben Hogan spilte golfturneringer under krigen.